

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 23

Presidència
de l'Honorable Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell

Sessió celebrada dia 18 de febrer del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 11703/08**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació del servei d'UVI mòbils a l'illa d'Eivissa. 334
  - 2) **RGE núm. 1133/09**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de fibromiàlgia i síndrome de la fatiga crònica. 336
-

LA SRA. PRESIDENTA

Bona tarda, senyores i senyores diputats, començam la sessió d'avui, en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions. Miquel Àngel? No. No, el lletrat tenia dubtes, però ja està, no se'n produeixen, continuam.

Passam al primer punt de l'ordre del dia...

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Miquel Àngel Llauger substitueix Eduard Riudavets.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, alguna altra substitució?

1) Proposició no de llei RGE núm. 11703/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació dels serveis d'UVI mòbils a l'illa d'Eivissa.

Passam idò al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 11703/08, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació dels serveis d'UVI mòbils a l'illa d'Eivissa. Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sra. Marián Suárez per un temps de deu minuts. Quan vulgui.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores diputades, senyors diputats, presentam aquesta proposició no de llei, intentaré fer una petita introducció per explicar el context en què presentam aquesta iniciativa. Algunes dades que -considero- són importants a tenir en compte. Eivissa actualment té al voltant d'unes 148.000 targetes sanitàries; en relació amb el servei del 061, Eivissa està dividida en dues zones, una zona que seria la meitat oriental que és atesa per una UVI mòbil que té la seva base a Vila i la meitat occidental de l'illa que està atesa per una UVI mòbil que té la base a Sant Antoni. Fins a l'any 2008, l'illa d'Eivissa comptava amb aquestes dues UVI mòbils, la UVI mòbil que té la base a Vila ofería un servei de 24 hores, mentre que la que té la base a Sant Antoni només ofería un servei de 12 hores, tot això al llarg de l'any. És a dir, que durant tot l'any diríem que el servei d'UVI mòbil a Eivissa es donava per una UVI mòbil i mitja, per dir-ho d'alguna manera. És a dir, que a les nits només hi havia una UVI mòbil que donava aquest servei.

L'any passat la Conselleria de Salut d'aquest govern va decidir, crec que molt encertadament, ampliar a 24 hores el servei de la UVI mòbil que té la base a Sant Antoni durant els quatre mesos d'estiu. Les dades del servei d'aquests quatre mesos són molt expressives: 51,1% de serveis diürns i 48,9% de serveis nocturns... Gràcies.

Nosaltres sabem que aquestes dades per ser mesos d'estiu no són extrapolables de manera directa a la resta dels mesos de l'any, però sí que consideram que són significatives. Un dels arguments que es fa servir per justificar l'excepcionalitat d'aquest servei els mesos d'estiu és la importància del turisme nocturn, però un altre que nosaltres pensam que s'ha de tenir en compte per justificar el manteniment del servei durant la resta

de l'any és la presència entre altres del turisme -diríem- de la tercera edat hivernal, molt important per cert també en aquesta zona de l'illa. Després d'aquesta decisió, repeteixo encertada, per part de la Conselleria de Salut l'any passat i arran de la supressió d'aquest servei dia 30 de setembre es va començar a criticar públicament aquesta situació. Una crítica que va ser sobretot protagonitzada per sindicats i també pels professionals, així com alguna manifestació de particulars que va sortir als mitjans de comunicació.

Nosaltres, des d'Eivissa pel Canvi, ens vàrem posar en contacte amb professionals del 061 per conèixer de primera mà la problemàtica de la qual parlàvem i aquests professionals ens varen exposar les seves inquietuds i ens varen aportar els seus arguments per justificar la necessitat de l'ampliació del servei. Ens varen parlar -i creiem que s'ha de tenir molt en compte- de la importància i de la influència de la configuració geogràfica i de la dispersió de l'habitatge a la nostra illa, elements importants de cara a la possibilitat de donar un bon servei. És a dir, les distàncies quilomètriques a Eivissa no són -diríem- tan rellevants com la importància en temps d'atenció a un possible pacient.

Un segon element que es va plantejar també és la insuficiència i en ocasions la inadequació de les que serien les unitats de suport bàsic per atendre les urgències nocturnes en el cas que l'altra, la UVI mòbil única en aquests moments, està fent un altre servei. Finalment també ens varen aportar dades sobre les sortides i els serveis realitzats durant l'any 2008. Pensam a part d'aquests arguments que -si bé és cert que és un argument, diríem, parcial, un argument que no és el central, que no és el principal- és important també fer referència a la situació dels serveis de les UVI mòbils a l'illa de Menorca.

En el cas de l'illa de Menorca, aquesta illa compta amb dues UVI mòbils durant les 24 hores els 365 dies de l'any. Les UVI mòbils, a més, de Menorca fan -i això és una dada que ens va aportar la mateixa gerència del 061- una mitjana d'un 20% menys de serveis que a l'illa d'Eivissa. A més a més, també s'ha de tenir en compte que Menorca compta amb 92.000 targetes sanitàries. Dit això, volem deixar ben clar que si aquesta situació no fos la que és, és a dir que Menorca té dues UVI mòbils, consideràriem que igualment està justificat i que hi ha arguments diferents perquè Eivissa tengui dues UVI mòbils.

Bé, a partir de tot això que seria un poc el context, nosaltres vàrem presentar dues iniciatives parlamentàries. Una primera, que va ser la presentació d'una esmena al pressupost al 2009, demanant l'ampliació del servei de la UVI mòbil en base a Sant Antoni quatre mesos més durant l'any. És a dir, la conselleria tenia el compromís de mantenir el servei durant els mesos d'estiu i nosaltres demanàvem quatre mesos més per una raó, i no vàrem demanar o no vàrem presentar una esmena perquè fos tot l'any per una raó que enteníem que estava en un context de contenció pressupostària i per tant, tampoc no calia exigir més, però sí pensàvem que a més s'havia de fer un gest i s'havia d'anar cap a l'ampliació d'aquest servei. Volem destacar també que aquesta esmena, que era la 10872/08, va ser votada en contra per part del Partit Popular en ponència. Esperam que avui reconsideri aquesta posició i que voti favorablement aquesta proposició.

En segon lloc, hem presentat aquesta proposició que explicam avui perquè de cara al 2010, per tant parlem d'un període de temps diríem raonable, finalment la UVI mòbil que té la base a Sant Antoni pugui treballar 24 hores tots els dies de l'any, és a dir, que Eivissa podrà comptar i recalco que és Eivissa, és l'illa, són els ciutadans i les ciutadanes de l'illa, els que tindran aquests serveis durant tot l'any: dues UVI mòbils, tot el territori d'Eivissa atès per dues UVI mòbils dia i nit.

En definitiva i per concloure, voldríem demanar el vot afirmatiu de tots els grups parlamentaris i reitero que especialment em dirigeixo al Partit Popular que esperam que canviï el seu criteri i el seu vot en relació amb el que va passar amb l'esmena al pressupost.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. El Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, no vol intervenir? Molt bé.

Llavors, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Torres, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, avançam el nostre vot a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Mixt, Eivissa pel Canvi. Evidentment compartim el que ha manifestat la proposant i evidentment el més important és garantir la cobertura que es gestiona des del 061.

Conformam la Sra. Suárez, tot el que ha manifesta en relació amb el fet que s'ha de prioritzar un temps d'atenció, una seguretat en relació amb els ciutadans i ciutadanes de totes les illes i en concret en aquest cas d'Eivissa. Conformam amb ella la problemàtica que es va expressar públicament per diversos mitjans de comunicació, som conscients d'aquesta situació i simplement el que volem apuntar, perquè prou ho ha argumentat ja la Sra. Suárez, en relació amb la seva proposició no de llei és que s'ha d'actuar amb criteris d'equitat i d'eficiència en un servei com és el del 061. Conformam a més el tema que la salut és un tema sensible i que ha de ser un tema prioritari per a qualsevol govern i volem destacar -com també ho ha fet la Sra. Suárez- l'actitud de la Conselleria de Salut que ja va decidir en el seu moment l'ampliació del servei de la UVI mòbil per a la zona de Sant Antoni, la qual cosa ja va ser un gest de la seva atenció per a un tema tan sensible com aquest.

Llavors, votarem a favor de la proposició. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Hble. Sra. Carne Castro per un temps de deu minuts.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li vull anticipar també el nostre vot positiu a aquesta proposició no de llei, si bé al final de la meua intervenció vull proposar una esmena *in voce*.

La Sra. Suárez ha explicat molt bé tota la situació de les UVI a Eivissa, tota la divisió territorial que hi ha i els horaris que es fan. Crec que no cal insistir en això, però si bé ella ha parlat dels canvis que s'han fet des de l'any passat fins aquí, a mi m'agradaria anar una mica més enrere i recordar que a l'anterior legislatura hi va haver una notable millora de serveis amb un increment dels serveis de les UVI. Es va mantenir, com estava ja anteriorment, una base a Eivissa amb suport vital avançat les 24 hores del dia durant tots els dies de l'any que estava coberta per sis equips assistencials com totes les bases de Balears i es va establir, a l'anterior legislatura, el suport vital avançat en base a Sant Antoni 12 hores al dia, de 9 a 21 hores, els 365 dies de l'any, que fins a llavors hi era només, aquest servei, durant els mesos d'estiu. A més es va continuar prestant el servei de suport vital bàsic les 24 hores com es feia fins llavors, a la nit no està descobert el servei. Com vostè diu en molts casos no és suficient el suport vital bàsic i si està ocupada la UVI d'Eivissa es fa necessari que aquest suport sigui avançat durant les 24 hores com vostès ara demanen. Estam totalment d'acord a continuar avançant en aquest tema i que la base de Sant Antoni tingui suport vital avançat les 24 hores.

Vostè diu que vam votar en contra una esmena al pressupost, realment m'ha deixat una mica fora de joc perquè no crec que votéssim en contra d'aquesta esmena i en tot cas, si la vam votar en contra, és perquè en presentàvem una altra perquè aquest servei es donés durant tot l'any i no només quatre mesos com vostès demanaven.

Per altra banda, voldria incidir en el tema del personal que cobreix aquestes UVI perquè la base de Sant Antoni està coberta només per tres equips assistencials en lloc dels sis equips que hi ha a totes les altres bases de Balears que és el número, sis metges i sis infermeres, necessari per cobrir les 24 hores. Per tant, amb el personal que hi ha ara en aquesta base seria impossible, amb aquests recursos humans actuals que es pogués cobrir el servei les 24 hores.

És fa necessari un increment de personal, en aquest sentit va l'esmena *in voce* que voldria fer, que seria afegir un segon punt a la proposta d'acord. Vostès diuen al primer punt "El Parlament" etc., "insta a garantir que el 061 de l'illa d'Eivissa disposi de dues UVI mòbils durant 24 hores tot l'any a partir de 2010", i el segon punt que nosaltres proposaríem és que "el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Salut i Consum a garantir la dotació de personal de les esmentades UVI mòbils les 24 hores del dia". Això va, com li dic, en el sentit de poder cobrir les 24 hores perquè si no, seria impossible perquè suposo que no es voldria carregar amb aquesta feina al personal del SUAP que ja ha d'assumir totes les visites domiciliàries

nocturnes i se li faria impossible atendre, a més, la UVI. Si tenim una UVI sense personal, idò no seria útil.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Vol fer ús de la paraula la Sra. Suárez? Té cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement, és per contestar, bé per donar les gràcies a la representant del Grup Socialista per l'anunci del seu vot positiu, igualment a la representant del Partit Popular, bé, li faria dues observacions. El fet que vostès votassin en contra d'aquesta esmena, està recollit a l'informe de ponència que tinc aquí, crec que no fa falta..., perquè vostès ho saben perfectament i no em consta que hi hagués cap esmena en el sentit que vostè diu, de fet no l'he trobada.

Una segona qüestió en relació amb l'esmena que em fa a la proposició, no la puc acceptar per una qüestió, perquè si nosaltres presentem aquesta proposició ho feim perquè quan nosaltres demanam a la conselleria que garanteixi aquest servei, és que lògicament nosaltres demanam els mitjans humans necessaris i per tant, es consignarà la partida pressupostària que pertoqui. Si presentéssim aquesta proposició simplement, o més ben dit, acceptar la seva esmena seria dir que nosaltres presentem aquesta proposició simplement com a una -diríem-aparença, és que deim això, però després no es farà. No, és que, de la mateixa manera que hem presentat l'esmena d'enguany i sabem que enguany s'ampliarà el servei de la UVI mòbil de Sant Antoni quatre mesos, nosaltres sabem que amb aquesta proposició no de llei tenim el compromís, si aquesta cambra l'aprova, que el Govern ho farà i ho durà a terme.

Per tant, no tenim cap desconfiança, que em sembla que és el que vostè deixa sortir amb la seva esmena i lògicament no la podem acceptar. Sabem que una vegada que s'aprovi aquesta proposició, el Govern la tirarà endavant. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passarem si els sembla a la votació de la Proposició no de llei en els termes en què ha estat presentada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Han votat tots a favor?, és que no he mirat.

EL SR. LLETRAT:

Sí, 17 a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

És que m'he quedat..., és que no m'ho podia creure, he vist... Perdó...

(Rialles)

Jo l'he vist votar a vostè...

La segona proposició, perdoni, però estava despistada...

2) Proposició no de llei RGE núm. 1133/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de fibromiàlgia i síndrome de la fatiga crònica.

A continuació es passa al segon punt de l'ordre del dia, que és la Proposició no de llei RGE núm. 1133/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de la fibromiàlgia i síndrome de la fatiga crònica.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sra. Llinàs per un temps de deu minuts. Quan vulgui.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Bones tardes, gràcies, presidenta. El Grup Parlamentari Popular presenta avui horabaixa a aquest parlament la iniciativa de la creació d'unitats de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica a cada una de les illes de la nostra comunitat autònoma, això és a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera en un termini d'un any.

El síndrome de fatiga crònica és una malaltia que presenta una simptomatologia caracteritzada per una fatiga matinal invalidant que empitjora amb el repòs, intolerància a l'exercici físic i una disfunció cognitiva. Té una prevalença a la població entre un 0,5 i un 0,7%, això representa una quantitat aproximada d'unes 7.000 persones a la nostra comunitat autònoma.

La fibromiàlgia és una malaltia reconeguda per l'Organització Mundial de la Salut a l'any 1992 i té una prevalença estimada a la població entre un 3 i un 6% segons els estudis als quals fan referència. Agafant la quantitat mínima, que seria un 3%, idò, afectaria a unes 33.000 persones de les poblacions de les Illes Balears, entre una i l'altra parlem de 40.000 persones afectades per aquestes malalties. A més, a la fibromiàlgia 9 de cada 10 persones malaltes són dones i l'edat de començament més freqüent oscil·la entre els 35 i els 60 anys. És una malaltia crònica, per a la qual en aquests moments encara no existeix cura.

Es caracteritza per un dolor crònic generalitzat, no articular i sensació dolorosa a la pressió d'uns punts específics. Això no obstant, sí que existeixen una sèrie de mesures que han demostrat millorar en moltes ocasions la qualitat de vida de les persones que la pateixen, com per exemple un correcte diagnòstic, l'explicació al pacient de la naturalesa de la seva malaltia, l'educació per tal d'evitar factors agreujants, el tractament d'alteracions psicològiques, el tractament per a

possibles alteracions del son, canvis en el comportament, exercici suau i moderat, la realització de tècniques de relaxació muscular, etc.

El tractament de la fibromiàlgia hauria de contemplar diversos vessants, l'educacional, el farmacològic i el psicològic, actualment, just es dóna a la salut pública el farmacològic. A més creim que és molt important l'intercanvi d'impressions i la convivència amb altres persones afectades, com també la participació en grups d'ajuda mútua i tallers col·lectius de recuperació funcional i de manteniment de la forma física. Abordant tots aquests vessants és possible en la majoria dels casos assolir una millora important en la qualitat de vida de les persones afectades per aquestes malalties.

Els estudis a llarg termini sobre la fibromiàlgia han demostrat que es tracta d'una malaltia crònica, això ja ho hem dit abans, però bé, que els seus símptomes poden ser oscil·lants, de vegades apareixen, reapareixen i tornen a reaparèixer en diverses èpoques de la vida de les persones que la pateixen. Però l'impacte que produeix en la qualitat de vida de qui la pateix, varia molt d'unes persones a altres, no obstant això seguint les pautes explicades abans, és possible assolir una important millora de la simptomatologia.

Per tot l'exposat, són la creació d'unitats especials específiques, ja que estam xerrant d'una població estimada d'unes 40.000 persones a la nostra comunitat autònoma, hi ha antecedents d'unitats específiques a altres comunitats autònomes, a altres hospitals, com Guadalajara, Madrid, València i Catalunya. Aquestes unitats de tractament de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica han de tenir com a primera premissa que aquestes unitats no tan sols estan per fer el primer diagnòstic, sinó que són unitats de segona línia per a un tractament continuat envers aquesta malaltia i així millora la qualitat de vida de les persones que la pateixen.

Actualment qui està desenvolupant aquesta tasca a la nostra comunitat autònoma són les associacions, associacions com l'Associació Balear de Suport a la Fibromiàlgia, l'Associació de Fibromiàlgia i Fatiga Crònica d'Eivissa i Formentera, són aquestes associacions les que estan suplint allò que la sanitat pública hauria de fer. Aquestes associacions, amb una tasca excepcional i amb molts pocs recursos econòmics, estan pal·liant el dolor de moltes persones malaltes, amb tractaments psicològics, tallers, gimnàstica, etc. Però des del Grup Parlamentari Popular creim que no només han de ser les associacions les que duguin aquest pes, sinó que això ha de ser un pes compartit amb la sanitat pública, perquè així la qualitat de vida de totes les persones afectades millorarà cada dia fins que la ciència pugui aportar una possible cura d'aquesta malaltia.

Per tot l'exposat, demanam el suport de la resta de partits que formen part d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Llinás. El Grup Mixt no vol intervenir. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca..., tampoc. Llavors, Sr. Gascón, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Anunciam que votarem en contra d'aquesta proposició no de llei del Partit Popular. Aquesta malaltia o malalties, la fibromiàlgia i/o fatiga crònica, com deia, i supòs que haurà llegit la senyora portaveu del Partit Popular, "*una enfermedad incomprendida*" com deia un destacat membre del Partit Popular l'any 2005 en el Congrés dels Diputats sobre aquesta malaltia, incompresa perquè és una malaltia que no es diagnostica com vostè sap, ni mitjançant proves de laboratori, ni per proves radiològiques, ni per cap tipus de prova complementària. Llavors és una malaltia, o malalties, perquè -insistesc- si la fibromiàlgia i la fatiga crònica és la mateixa malaltia o no encara està en discussió, moltes vegades ve a conseqüència d'un lupus eritematos, altres vegades són malalties del col·lagen, com es diuen, molt difícils etiquetar.

Per tant, els malalts que pateixen aquesta malaltia, especialment dones, com vostè ha dit, percentatge que jo no record, però vostè ens l'ha dit, especialment dones, no han estat diagnosticades, ho han passat malament i com deia aquest diputat popular, el primer que hem de fer és un *mea culpa* els que som metges perquè no ens hem pres seriosament aquesta malaltia. Avui en dia és clar que aquestes malalties existeixen, no és massa clar com es produeixen ni com vénen. El que sí és cert és que continuam sense tenir mètodes objectius de diagnòstic, malgrat Espanya és un país pioner a intentar trobar uns marcadors per aconseguir detectar aquesta malaltia. El Congrés dels Diputats treu unes conclusions que no dubt que vostè haurà estudiat, l'any 2003, allà on no es parla com vostè sap de crear unitats específiques, a València per cert crec que n'hi ha una.

I el 10 de maig del 2005 també haurà llegit, que es varen presentar diverses proposicions no de llei, una del Partit Popular al Congrés dels Diputats, Pla sobre fibromiàlgia, analitzar què és la fibromiàlgia, "*medidas para mejorar la atención a la fibromialgia*", aquesta del Partit Popular. Però en cap moment, si mira el *Diari de Sessions* del Congrés dels Diputats de la Comissió de Sanitat, no parla de crear una unitat específica, i per què? Perquè s'inclinen... i jo he posat aquí, jo no tenc criteri especial perquè no he estudiat aquesta malaltia i la desconec absolutament, el que sí és clar és que la tasca que han de fer els metges de família és important en aquesta malaltia.

És evident que les associacions han de ser tan sols acompanyants dels metges que porten aquests malalts. Això passa, senyora portaveu del Partit Popular, en moltes malalties, on les associacions lamentablement han hagut d'anar davant dels professionals, davant la medicina pública, davant els serveis socials, i vostè ho sap tan bé com jo, abans de prendre mesures. Però jo en aquest moment tenc clar i sembla ser que la conselleria també s'inclina per aquesta opinió, que són els metges de família, no hem d'oblidar que els metges de família són els veritables metges de capçalera antics, els metges de família són els que coneixen els malalts, estam buidant de

contingut els metges de família. Escoltin, això no pot ser! Els metges de família veuen els malalts diabètics, no hi ha unitats d'endocrí específiques per als diabètics. Els endocrins veuen determinats malalts diabètics, no tots els diabètics. Els traumatòlegs veuen..., no, encara que rigui no els veuen tots, els traumatòlegs veuen malalts de fibromiàlgia, però enviats pels metges de medicina de primària.

Aquest és el nostre criteri sobre això. Pensam que avui en dia els metges de família han de ser els que portin la bandera sobre aquest assumpte. Són ells, no són determinats especialistes que no existeixen, li ho record, sobre aquest tema en concret. Jo no sé si haurien de ser internistes, traumatòlegs o si hauria de ser un conjunt. Vostè també sap que els mitjans no són indefinits, crear una unitat d'aquestes a cada illa és molt costós. Com ho podríem fer per garantir el personal que la Sra. Castro demanava que garantíssim a l'altra unitat?...

(Remor de veus)

Per a la UVI no ho podríem garantir i vostè ho sap tan bé com jo.

En definitiva i per resumir, senyora portaveu, nosaltres pensam que s'ha d'estudiar la fibromiàlgia, si es presenta una proposició no de llei per estudiar, per donar suport, per estudiar mesures de com s'ha de treballar la fibromiàlgia, nosaltres li donarem suport. Però en aquest moment, amb els recursos que tenim, crear unitats especials tal vegada sigui necessari, no seré jo el que digui que no. Però no es pot fer en aquest moment. A part, hi ha els metges de primària, els metges de família que pensam que no els hem de buidar de contingut i que han de fer la seva feina, cada dia amb més mitjans, però l'han de fer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Sra. Llinás vol fer ús de la paraula per contradiccions? Té cinc minuts.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gascón, vostè és metge, no és veritat? Vostè em pot comparar...

(Remor de veus)

Uròleg? M'és igual..., sé que no puc fer preguntes, com em pot comparar una persona malalta de diabetis amb una persona malalta de fibromiàlgia? Això per començar. Clar, com no ha de votar el Partit Socialista en contra?, i la resta de grups que conformen aquesta comissió ni tan sols han intervingut, el BLOC i Eivissa pel Canvi, perquè estan avergonyits de votar en contra d'això. Basta que mirin els seus programes electorals, han de recordar els seus programes electorals. Vostès es presenten a unes eleccions amb unes promeses, després el Partit Socialista quan governa fa anques enrera i ho té molt bo de fer.

Una diputada del Partit Socialista fa dos anys es va reunir amb aquestes associacions específiques per intentar prometre un seguit de coses. Ara quan vostès tenen la possibilitat de posar en marxa allò que varen prometre, ara ja no ens val, ara no és el mateix quan governam. A més, el conseller i el Sr. Pomar, director gerent d'ib-salut, es varen reunir amb aquestes associacions dia 1 de juliol i ni tan sols els han tornat donar una resposta. Però bé, no els deu interessar.

Vull dir als membres del Partit Socialista que l'anterior govern va deixar enllestida una unitat perquè es posés en marxa a Palma. Però com que era una cosa feta pel Partit Popular ja no els va anar bé i es va eliminar abans de posar-la en funcionament. És igual.

Per què el Sr. Gascón se'n va als antecedents dels diputats del Congrés i no va als antecedents del Parlament de Catalunya? Gràcies a una iniciativa popular de més 140.000 firmes es va aprovar el 21 de maig de l'any 2008 per unanimitat de tota la cambra, la creació de vuit unitats hospitalàries específiques per al tractament de la fibromiàlgia, en el termini d'un any i repartides per tot el territori de Catalunya.

Jo no li dic com ho han d'organitzar, jo no vull buidar de contingut els metges d'atenció primària, el que sí crec és que és una responsabilitat no només d'aquest Parlament, sinó del Govern, que és el que executa, donar una sortida i intentar en la mesura de les possibilitats millorar la qualitat de vida de 40.000 persones d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Llinás.

Passem doncs a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1133/09.

Vots a favor?

Vots en contra?

7 a favor, 9 vots en contra.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 1133/09.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS